

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovo
Partizánske-mesto

XVII. ročník
číslo 5/2019

„Panna Mária je vždy našim útočiskom, našou útechou
a cestou, ktorá nás vedie ku Kristovi.“

sv. Otec František

Šírimo za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Dary vzkrieseného
nám pomáhajú
strana 3

Týka sa nás

Vstúpili sme do
veľkonočného
obdobia
strana 4-5

Zamyslenie

Fatimská Panna Mária
strana 6-8

Zaujalo nás

Francúzsko má
nového hrdinu
strana 9

Svedectvo

Ako som prijala Jeho
lásku
strana 10-11

Zamyslenie

Kresťan má byť
svedkom neba
strana 12-14

Zo života svätých

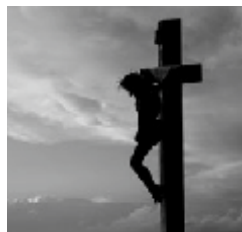
Sv. Rita z Cassie
strana 15

Križ Cirkvi, neustále napádanej zvnútra i zvonka

Prinášame slová modlitby Svätého Otca Františka, ktorú predniesol na záver križovej cesty v Koloseu na Veľký piatok 19. apríla 2019.

Pane Ježišu, pomôž nám vidieť v tvojom križi všetky križe sveta:

- križ ľudí hladných po chlebe i po láske;
- križ ľudí osamotených a opustených dokonca aj vlastnými deťmi a príbuznými;
- križ ľudí smädných po spravodlivosti a pokoji;
- križ ľudí, ktorí nepoznajú útechu z viery;
- križ starých ľudí, ktorí sa vlečú pod ťarchou rokov a samoty;
- križ migrantov, ktorí nachádzajú dvere zatvorené zo strachu a srdcia opancierované politickými kalkuláciami;
- križ maličkých, zranených v ich nevinnosti a ich čistote;
- križ ľudstva, ktoré blúdi v tme neistoty a v šere kultúry chvíľkovosti;
- križ rodín rozbitých zradou, pokušeniami Zlého alebo vražednou lahkomyseľnosťou a egoizmom;
- križ zasvätených, ktorí sa neúnavne snažia priniesť tvoje svetlo do sveta a cítia sa byť odmietnutí, vysmievaní a ponížení;
- križ zasvätených, ktorí cestou zabudli na svoju prvotnú lásku;
- križ tvojich detí, ktoré veriac v teba a snažiac sa žiť podľa tvojho slova, sa ocitajú vytláčané na okraj a odpisované dokonca aj svojimi príbuznými a svojimi rovesníkmi;
- križ našich slabostí, našich pokrytectiev, našich zrád, našich hriechov a toľkých našich porušených slubov;
- križ tvojej Cirkvi, ktorá, verná tvojmu Evanjeliu, len s námahou prináša tvoju lásku dokonca aj medzi samotných pokrstených;
- križ Cirkvi, tvojej nevesty, ktorá sa cíti neustále napádaná zvnútra i zvonka;
- križ nášho spoločného domu, ktorý vážne uvädá pred našimi očami, egoistickými a zaslepenými nenásytnosťou a mocou.

Pane Ježišu, oživ v nás nádej vzkriesenia a tvojho definitívneho víťazstva proti každému zlu a každej smrti. Amen.

Liturgický kalendár

- 5.5. - 3. veľkonočná nedeľa
- 12.5. - 4. veľkonočná nedeľa
- 19.5. - 5. veľkonočná nedeľa
- 26.5. - 6. veľkonočná nedeľa
- 30.5. - Nanebovstúpenie Pána

Dary vzkrieseného nám pomáhajú

Keď vzkriesený Ježiš prišiel medzi vydesených apoštolov, priniesol im päť veľkých darov.

Prvým z jeho darov je pokoj, hebrejsky „šalom“. Ježišov pokoj nie je len klúd alebo mier. Koreň hebrejského slova „šlm“ naznačuje „plnosť, celistvosť“. Ježiš učeníkom prináša plnosť všetkého, čo sa dá vyjadriť aj slovom spása. Lenže spása nie je v prvom rade to, čo nás čaká na konci života, ale skôr, čo napĺňa môj život už dnes, alebo aj zajtra.

Druhým Ježišovým veľkonočným darom je radosť. Skutočná radosť nie je to, že sa odsrdca zasmejeme vtipu, alebo že sme dali gól na Majstrovstvách v hokeji. Skutočná radosť

je vedomie, že sme milovaní, že nie som sám, že môj život má zmysel a že niekam smeruje. Skutočná radosť je zakotvením v Bohu, vďaka ktorému môžem s odstupom hodnotiť veci tohto sveta. Skutočná radosť nie je popretím bolesti a utrpenia, ale je ich druhou stranou.

Ďalším Ježišovým darom je poslanie, zmysel života. Učeníci už vedia, čím svoj život naplniť, prečo budú zajtra ráno vstávať, a preto s radosťou dnes večer zaspávajú. Je koniec životnej prázdnoty a nezmyselnému naháňaniu sa za vecami, ktoré nemajú žiadnu cenu. Je veľa ľudí, ktorí nevedia, prečo vlastne žijú a prečo sa stále za niečím naháňajú. Je naozaj ťažké to vedieť bez Ježiša,

ktorý premohol smrť, pretože smrť, po ktorej život nepokračuje, nakoniec zmysel zmaže. Určite by sme mohli urobiť veľa dobra a zanechať po sebe bohatý odkaz aj bez Ježiša, ale koniec nášho života bez nádeje by mal trpkú príchuť.

Duch Svätý je štvrtým Ježišovým veľkonočným darom. Len vďaka nemu môžeme Ježiša „vidieť“ a chápať jeho slová, inak nám aj jeho slová ostanú mŕtvymi. Povieme, že „je to síce pekné,

ale v dnešnej dobe už neaktuálne“. Nech si to dnes niekto skúsi, milovať nepriateľa, alebo nastaviť druhé líce, veď by bol bláznom. „Len v Duchu Svätom môže niekto povedať: „Ježiš je Pán““ (porov.

1Kor 12,3), povie apoštol Pavol a nechá sa pre Ježiša týrať a nakoniec i zabiť.

Odpustenie je piatym Ježišovým veľkonočným darom. Ježišova veta o odpúšťaní je mementom apoštolom o tom, že milosrdenstvo je korunou jeho zvesti a nad ním už nič nie je. Ježišovi učeníci nemôžu byť iným, ako vyslancami Božieho milosrdenstva. Nikdy nemôžu byť nemilosrdní, pretože by svojho Pána zradili.

Ježišove veľkonočné dary ukazujú cestu k tomu, ako sa stať človekom podľa Božieho obrazu. A na tejto ceste človeka uschopňujú.

Martin Mihál, kaplán

Vstúpili sme do veľkonočného obdobia

Prvá polovica apríla bola v znamení vrcholu pôstneho obdobia, keď sme si čoraz viac uvedomovali plnenie našich pôstnych predsavzatí. Popri plnení pôstnych záväzkov sme sa v našom klube zamerali okrem iného na prostredie našej krížovej cesty, aby bola dôstojne pripravená na modlitbu krížovej

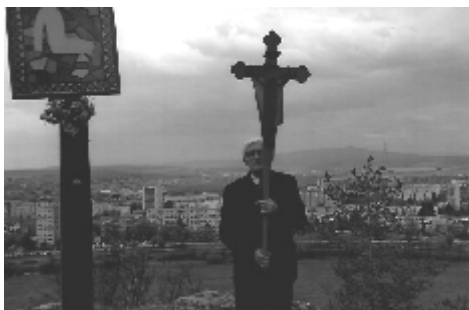

cesty, ktorú sme sa mali modliť počas Kvetnej nedele práve tu na našej kalvárii. Chceme aj týmto spôsobom poďakovať všetkým, ktorí sa o poriadok a pekný vzhľad krížovej cesty akokoľvek pričínili. Na Kvetnú nedeľu sme spolu s mnohými veriacimi mohli v peknom prostredí skutočne

absolvovať modlitbu krížovej cesty aj vďaka peknému počasiu, ktoré nám doprial náš nebeský Otec. Po nás v predvečer Kvetnej nedele sa modlitbu krížovej cesty na našej kalvárii pomodlili aj veriaci z farnosti Šípok so svojimi duchovnými otcami. Tejto krížovej cesty som sa aj sám zúčastnil. Po

Kvetnej nedeli sme vstúpili do veľkého týždňa s vrcholom veľkého trojdňa – Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota a Nedeľa Pánovho zmŕtvvychstania. Niektorí z nášho klubu sa na Veľký piatok zúčastnili ekumenického pochodu ulicami nášho mesta, niektorí z našich boli medzi tými, čo im pán kaplán na spôsob Pána Ježiša počas sv. omše na Zelený štvrtok umýval nohy. Krásne zážitky sme mali z obradov na Bielu sobotu v našom kostolíku.

Počas apríla sme okrem prípravy na Veľkú noc pripravovali 5. ročník bežeckých pretekov, ktorý prebehne v sobotu 11.5.2019 so štartom a cieľom v areáli 4. ZŠ na Veľkej okružnej. Všetci ste srdečne vítaní, prídte povzbudiť bežcov. Tiež sme sa venovali príprave na duchovnú obnovu 29.4. - 1.5.2019 u sestričiek a zájazdu na východné Slovensko 22.7. - 24.7.2019. Máme rozbehnutú prípravu na pútnický

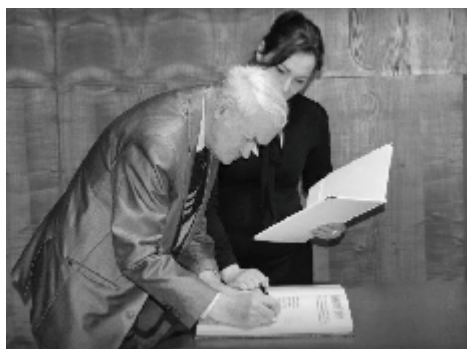

zájazd v sobotu 1.6.2019 na Staré Hory so zastávkou v kňazskom seminári v Badíne. Zúčastnenci sa môžu prihlásiť počas týždňa u mňa na t. č. 0918/147999 alebo 7494907. Možno sa prihlásiť aj osobne počas našich stretnutí každý štvrtok o 10,00 hod. v klubovni spol. organizácií.

Bratia a sestry, ako som v úvode spomenul, vstúpili sme Veľkonočnou nedeľou, Nedeľou Pánovho zmŕtvychvstania, do veľkonočného obdobia. Pre každého jedného z nás je to obdobie o to radostnejšie, ak sa nám podarilo naplniť naše pôstne predsavzatia, ktoré sme si dali pred vstupom do obdobia pôstu. Nech nás zmŕtvychvstalý Pán Ježiš naplní hojnou radosťou zo získania nádeje, že aj my s ním raz vstaneme. Prajem Vám všetkým, celej našej farnosti na čele s našimi duchovnými otcami veľa Božích milostí, pokoja a lásky, hlavne v našich rodinách. Keď budeme brať do rúk toto číslo Pútnika, budeme sa nachádzať v čase po Nedeli Božieho milosrdenstva. Milosrdenstvo je také potrebné pre náš každodenný život tu na zemi a získať si nádej pre život v nebi! Celkom iste nás Pán vo svojom milosrdenstve očakáva, ako čakal a privítal otec svojho syna v podobenstve o márnoträtom synovi. Vždy nás vezme do svojho náručia, keď si uvedomíme a oľutujeme svoju chybu, že sme sa prehrešili proti Bohu a proti svojmu bližnému.

V piatok 29.3.2019 sme boli spolu s pani Fraňovou za náš klub slávnostne menovaní do rady starších poradného orgánu pána primátora na toto volebné

obdobie. Akt menovania, kde boli prítomní aj ďalší členovia rady sa uskutočnil v obradnej miestnosti MsÚ.

Bratia a sestry, svoj príspevok zakončím citátmi od dvoch svätcov:

Sv. Ján Pavol II.: „Máte veľkú šancu dosiahnuť slobodu a plnosť života, a to nemožno sebeckým hľadaním vlastných výhod, ale iba otvorením sa láske. Povolanie k láske je vaším základným povolaním. Ježiš vás volá na túto cestu. Odpovedzte mu áno. Len v cieľi Kristovej lásky prekročíte ponížujúce hranice sebeckva.“

„Nemôže mať Boha za Otca ten, kto pohŕda Cirkvou ako matkou.“ (sv. Augustín)

Stanislav Husár
predseda Klubu
kresťanských
seniorov

Fatimská Panna Mária

Každoročne 13. mája si pripomíname zjavenia Panny Márie vo Fatime v Portugalsku. Úradne bol povolený kult Panny Márie Fatimskej 13.10.1930. Vo Fatime sa Panna Mária zjavila trom malým nevzdelaným deťom, pastierikom, ktorí nevedeli čítať ani písať. Lucia mala v tom čase 10 rokov, František 9 a Hyacinta 7. Prvú mimoriadnu udalosť zažila Lucia so svojimi kamarátkami v roku 1915. Vtedy videli anjela. Lucia o tom mlčala, no jej kamarátky to rozniesli po dedine. Lucia sa vtedy radšej vzdala ich spoločnosti a začala pásť ovečky s bratrancom Františkom a sesternicou Hyacintou. V roku 1916 sa im znova zjavil anjel ako pekný mladík a prihovril sa im, aby sa modlili, lebo Boh má s nimi veľké plány. Naučil ich modlitbu: **„Ó, môj Bože, verím v teba, klaniam sa ti a milujem ťa. Odpusť tým, ktorí neveria v teba, nemilujú ťa, neklaňajú sa ti a nedúfajú v teba.“** Deti sa mali túto modlitbu modlievať ako zadostučinenie za tých, ktorí urážajú Ježiša prítomného v Najsvätejšej Sviatosti. Anjel sa im zjavil potom ešte raz, kde ich znova povzbudzoval k modlitbám a obetám a pripomenul im, že Boh má s nimi veľký plán. Deti nevedeli, o čo ide, ale robili, čo im anjel prikázal.

V nedeľu 13. mája 1917 išli ako obvyčajne pásť ovečky do Cova da Iria. Vtedy sa im nad mladým dubom okolo jednej popoludní zjavila tajomná pani. Bola oblečená v bielom a skvela sa ako slnko. Deti stáli v nemom úžase. Lucia sa

osmelila ako prvá a spýtala sa: „Kto ste, pani, a odkiaľ prichádzate?“ Tajomná pani jej hovorí: „Prichádzam z neba.“ Lucia sa jej opýtala: „A prídem aj ja do neba?“ Pani jej odpovedala: „Áno, prídeš aj ty do neba.“ „A Hyacinta?“ „Áno, aj ona.“ „A František?“ „Príde aj on, ale musí sa veľa modliť.“ Lucia sa jej ďalej spýtala: „A čo od nás chcete?“ Pani jej odpovedala: „Chcem, aby ste vždy 13. v mesiaci prichádzali na toto miesto, šesť mesiacov po sebe. Potom vám poviem, čo chcem. A chcem, aby ste sa veľa modlili.“ A ďalej im povedala, aby sa modlili ruženec, ktorý má byť zbraňou v boji proti satanovi. Keď sa zjavenie skončilo, deti prišli domov. Luciina mama nechcela prijať, že jej dcéra má nejaké videnia. Lucia si preto musela aj doma vytrpieť výčitky a rôzne zákazy.

V ďalších zjaveniach sa im Panna Mária predstavila ako Matka a ako Ružencová Panna Mária. Chcela, aby sa naučili čítať a písať. Sľúbila im, že pri zjavení 13. októbra spraví zázrak, aby potvrdila dedinčanom, že deti si nevymýšľajú. Najmä Lucia trpela pre tieto zjavenia. Zažívala útoky zo strany mamy, kňaza, dedinčanov, mala aj vnútorné pochybnosti, že to môže byť dielo diabla. Panna Mária jej však povedala, aby to obetovala za obrátenie hriešnikov. Všetky tri deti sa začali postiť, zriekali sa jedla, okolo pása nosili povraz. Všetko obetujú za obrátenie hriešnikov. Lucia a Hyacinta Pannu Máriu videli i počuli, František ju iba

videl. Panna Mária povedala Lucii, že ju bude počúvať aj on, keď sa bude modliť.

Matka Božia zverila trom pastierikom tri posolstvá, v ktorých im ukázala, čo čaká svet v budúcnosti. V prvej časti im ukázala peklo. Lucia to popisuje takto: „Panna Mária roztiahla ruky a z jej prstov vytryskla žiara, ktorá akoby prerazila hlbiny zeme. Zdalo sa, že

odraz žiary prenikol do zeme a videli sme sťa more ohňa, diablov a duše, akoby boli priesvitným uhlím čiernej alebo bronzovej farby, ale s ľudským výzorom. Duše sa v tomto požiari vznášali, dvíhané do výšky s plameňmi, ktoré ale potom znovu padali na všetky strany, podobné iskrám vo veľkých požiaroch. Boli bez váhy a rovnováhy. Krik, stonanie od bolesti, zúfalstvo spôsobovali hrôzu a trasenie. Pod vplyvom tohto videnia som

zúfalo vykričkla. Počuli to všetci okolostojaci. Diabli sa rozlišovali tým, že mali hrozné a škaredé črty strašných a neznámych zvierat. No boli priesvitní, tak ako aj rozžeravené uhlie. Boli sme takí prestrašení, že sme dvihli oči k Panne Márii a prosili o pomoc. Vtedy nám Panna Mária povedala: ‚Videli ste peklo, kam idú duše úbohých hriešnikov. Na ich záchranu chce Boh

ustanoviť vo svete úctu k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Ak ľudia urobia, čo vám poviem, mnohé duše sa zachránia a nastane pokoj. Ale ak ľudia neprestanú Boha urážať, ešte za pontifikátu pápeža Pia XI. príde hrozná vojna, bude prenasledovanie cirkvi, Svätého Otca, mnohí spravodliví budú trpieť. Potom prídem a požiadam o zasvätenie Ruska a o zadosťučinenie a zmierne pobožnosti v prvé soboty v mesiaci.“

Druhé posolstvo hovorí o Rusku. „Rusko rozšíri strašné bludy do celého sveta, mnohí spravodliví budú prenasledovaní. Mnohí dobrí ľudia budú mučení, mnohí kňazi a biskupi budú väznení. Budú to veľmi ťažké časy.“ No zároveň dala Panna Mária 13. júla 1917 aj prísľub: „Nakoniec moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí! Svätý Otec mi zasväťí Rusko, ono sa obráti a vo svete nastanú dni pokoja. V Portugalsku sa zachová čistá viera.“

Tretia časť tajomstva bola na žiadosť Panny Márie zachovaná v tajnosti. Na konci tohto tretieho zjavenia Panna Mária naučila deti modlitbu, ktorá sa modlí po každom desiatku sv. ruženca: Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa, prived' do neba všetky duše, najmä tie, ktoré

najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo. Je to fatimská modlitba, ktorá bola pridaná ako odprosujúca modlitba za hriešnikov.

Čo znamená v celku svojich troch častí fatimské „tajomstvo“? Čo nám hovorí? Predovšetkým musíme konštatovať s kardinálom Sodonom: „Udalosti, na ktoré sa vzťahuje tretia časť ‚fatimského tajomstva‘, zdá sa, už patria do minulosti.“ ... Fatima neposkytuje uspokojenie našej zvedavosti ako napokon kresťanská viera vo všeobecnosti nechce byť pastvou pre našu zvedavosť. Čo nám zostáva, sme videli už na začiatku našich úvah nad textom „tajomstva“: je to povzbudenie na modlitbu ako na cestu k spásu duší a v tom istom zmysle výzva na pokánie a obrátenie.

Na záver sa chcem ešte vyjadriť k inému kľúčovému výroku „tajomstva“: „Moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí.“ Čo to znamená? Srdce otvorené Bohu, očistené uvažovaním o Bohu je silnejšie

ako pušky a iné zbrane. Máriino fiat, slovo jej srdca, zmenilo dejiny sveta, pretože uviedlo na tento svet Spasiteľa, lebo zásluhou tohto áno sa Boh mohol stať človekom v našom priestore a taký zostáva navždy. Zlý má moc v tomto svete, vidíme to a ustavične zakúšame. Má moc, lebo naša sloboda sa neustále necháva odvádzať od Boha. Ale odkedy má sám Boh ľudské srdce, a tak obrátil slobodu človeka smerom k dobru, smerom k Bohu teda sloboda rozhodnúť sa pre zlo nemá už posledné slovo. Odvtedy platia slová Písma: „Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet!“ (Jn 16, 33). Fatimské poslanstvo nás vyzýva dôverovať tomuto príslubu.

(citácie z dokumentu Kongregácia pre náuku viery, Fatimské poslanstvo, SSV, Trnava 2006, str. 49-55)

zdroj:krátené, prevzaté
www.topolcany.fara.sk

Smrť je len začiatkom niečo nového

Život a smrť sa podobajú dvom uzavretým skrinkám, z ktorých každá obsahuje kľúč od tej druhej. Podľa jednej legendy žije na svete vták, ktorý zaspieva len raz za život, sladšie než akékoľvek iné stvorenie na tejto zemi. Od chvíle, keď vyletí z hniezda, hľadá trnistý strom a neprestane, pokiaľ ho nenájde. Potom sa v týchto nehostinných vetvách rozospieva a na najdlhší a najostrejší trň sa nabodne. V okamihu, keď mu trň vniká do hrude, nevie, že ho čaká smrť. Umierajúc sa vypne v smrteľných mukách a krajšie ako slávik či škovránok zaspieva jednu jedinečnú pieseň, za ktorú zaplatí životom. Človek je zvláštne stvorenie, celý život hľadá tú najkrajšiu pieseň, ktorú by mohol zaspievať a zároveň sa vyhýba utrpeniu. A predsa tá najkrajšia pieseň vytryskne len z prebodnutého srdca ako gejzír lásky - ako nikdy neopakovateľná krása obety z lásky, ako to urobil aj On, keď si svoje srdce nechal prebodnúť pre teba...

Francúzsko má nového hrdinu

Kňaz zachraňoval pamiatky z Notre-Dame

Päťdesiatštyriročný kňaz v minulosti prežil aj útok islamistov v Afganistane. Zachránil originál Ježišovej trňovej koruny.

Za hrdinu ho považovali už v roku 2015, keď pomáhal obetiam teroristického útoku na koncerte vo francúzskom Bataclane. Predtým dokonca sám prežil útok islamistov v Afganistane. Francúzsky kňaz Jean-Marc Fournier najnovšie pomáhal zachraňovať aj pamiatky uviaznuté v útrobach katedrály Notre-Dame, ktorú v pondelok 15. apríla večer zničil požiar. Nebyť jeho, svet by dnes možno prišiel aj o originál trňovej koruny, ktorú mal pri ukrižovaní na hlave Ježiš Kristus.

Kňaz: „Musím dnu!“

Fournier nabehol na miesto činu, keď katedrála ešte horela. Spoločne s ďalšími dobrovoľníkmi vytvoril ľudskú reťaz a trval na tom, že sa musí čo najskôr dnu. Katedrála ukrývala stovky cenných artefaktov, ktorých hodnota je nevyčísliteľná.

Aj vďaka Fournierovi, ktorý pôsobí ako kaplán parížskeho hasičského zboru, sa väčšinu z nich podarilo zachrániť. Vráťane vôbec najvzácnejšieho artefaktu v Notre-Dame, trňovej koruny, ktorú mal mať Ježiš Kristus na hlave počas ukrižovania. Fournier ju z útrov katedrál údajne osobne odniesol do bezpečia. „Je to absolútny hrdina,“ povedal o otcovi Fournierovi jeden z členov jeho narýchlo zorganizovaného dobrovoľníckeho tímu. „Nemal žiadny strach, šiel rovno dovnútra katedrály po vzácne relikty.“ Fournier je vojnovým veteránom a pôsobil aj ako kaplán vo

francúzskej krajine. Prežil aj útok v Afganistane, počas ktorého islamistickí povstalci zabili desiatich vojakov.

Požiar zničil desiatinu pamiatok

Medzi zachráneným pamiatkami je okrem spomínanej Ježišovej koruny napríklad aj notredamský organ, ktorý plamene nezachvátili. Zachrániť sa podarilo aj rúcho svätého Lukáša z 13. storočia, jediného francúzskeho kráľa, ktorého vyhlásili za svätého. Lukáš zahynul počas križiackych výprav v roku 1270. Plameňom ako zázrakom unikol aj kríž, na ktorom údajne osobne zahynul Ježiš Kristus. Zachrániť sa podarilo aj ikonické Ružové okná. Žiaľ, viaceré pamiatky podobné šťastie nemali. Francúzske úrady odhadli, že je to prípad asi desiatich percent z celkového množstva historických artefaktov

nachádzajúcich sa v útrobach Notre-Dame. „Vyhli sme sa absolútnej katastrofe,“ tvrdí Maxime Cumunule, šéf francúzskeho úradu na ochranu pamiatok.

„Ale päť až desať percent umeleckých diel bolo pravdepodobne zničených, s tým sa musíme zmieriť.“ Požiar na streche katedrály Notre-Dame, ktorá patrí medzi najnavštevovanejšie historické pamiatky Európy, vypukol v pondelok večer a uhasiť sa ho podarilo až po deviatich hodinách. Oheň zničil strechu aj zadnú vežu, ktorá sa zrútila.

Ku katastrofe došlo v čase, keď katedrálu renovovali. Požiar vyšetrujú ako nešťastnú náhodu a nie ako prípad podpaľačstva.

zdroj: www.aktuality.sk

Ako som prijala Jeho lásku

Chcela by som vám povedať pár slov o mne a mojom živote. Bola som vychovávaná v „katolíckej“ rodine, ktorá sa hlási ku Kristovi. Raz za čas som išla do kostola, sviatosť zmierenia bola pre mňa traumatickým zážitkom, svätá omša jednoducho bola potrebná, ale nehladala som jej význam. Cítila som, že niečo, nejaký Boh, sila, existuje. Potom začala stredná škola, zmena prostredia a noví ľudia. Kostol, Boha a Cirkev som odložila bokom. Môj život nabral iný smer. Raz za týždeň ísť na blic, cez voľné hodiny s partiou na pivo, a aby som nemusela doma počúvať mamu, jej pripomienky, tak som zostávala v Bratislave u kamarátky, alebo sme si šli niekam sadnúť.

Po maturite som začala robiť na súdnom lekárstve v toxikológii. Tu bola možnosť ľahšie sa dostať k lístkom do kina, divadla a plaváreň - fajn prečo nie? A zase noví známi z prostredia, v ktorom som sa pohybovala. Zo začiatku to bolo perfektné a nevedela som sa toho nabažiť. Po čase som si však uvedomila, že takýto život nie je až taký fajn, hlavne vtedy, keď som po dlhšom čase mojej práce v toxikologickom laboratóriu zistila veľmi smutné a bolestné súvislosti. Robila som rozbory krvi z protialkoholickkej kliniky, kde boli za totality evidovaní aj narkomani. Boli to hlavne mladí ľudia. Po nejakom čase som však tým istým mladým ľuďom robila rozbor krvi znova - no nie z protialkoholickkej kliniky, ale vzorka pochádzala priamo od nás - z pitevne.

Keď som sa bližšie informovala o príčinách ich smrti, bolo to väčšinou predávkovanie, alebo ich jednoducho našli mŕtvych. V takom prípade to bola buď vražda (domyslite si, kto ich mohol zabiť) alebo samovražda. Začala som si uvedomovať, že životný štýl spoločnosti, v ktorej sa pohybujem, má svoje úskalía ako drogy, promiskuitu, alkoholizmus... Čím ďalej, tým istejšie a silnejšie som vedela, že toto k môjmu životu nepotrebujem.

Neskôr som sa vydala, ale zase som nevykročila tým správnym smerom - vstúpila som do zmiešaného manželstva. Veľká hrdinka - sobáš v kostole? Kvôli pokoju v rodine radšej nie. Veľmi ľahko som sa vzdala ďalšej dôležitej sviatosti. Bolo to naozaj pre pokoj v rodine? Teraz viem, čo som urobila, ale hovorte to niekomu, kto si myslí, že sa nič nedeje. Akurát stratí možnosť pristupovať k sviatostiam... Až po narodení druhého dieťaťa som pocítila túžbu dať si svoj život do poriadku a pri krste Martinka som po dlhom čase pristúpila k sviatosti zmierenia a prijala som Sviatosť Oltárnu. Ach, ten pocit úľavy a spokojnosti! Preplakala som vtedy celú svätú omšu.

Hoci mi Pán dal zasa pocítiť svoju lásku, ja som ešte ďalších pomaly 15 rokov blúdila. Až prišiel ten veľký deň, keď môj syn Martinko oslavoval svoje 16. narodeniny. Nemala som vtedy peniaze na darček pre neho, lebo som bola nezamestnaná. Povedala som mu,

že ako darček k narodeninám pôjdem na svätú spoveď a pristúpim ku Sviatosti Oltárnej. Vedela som, že mu tým urobím veľkú radosť. Mal to byť dar pre môjho syna, ktorý sa s mojím druhým synom Ondrejkom modlili za moje obrátenie, ale naozaj obdarovaná som bola ja. Dostala som ten najkrajší dar, aký len človek môže dostať - dar viery. A v ten deň - 2. decembra pred jedenástimi rokmi do môjho života vstúpil Boh.

Od tohto dňa mi posielal do cesty ľudí, ktorí mi pomáhali pri hľadaní cesty k Bohu. Najskôr som dostala ponuku, že môžem spievať v kostolnom zbore, po čom som od detstva túžila. Ale neostalo len pri tom - postaral sa aj o to, aby som Ho a Jeho slovo mohla lepšie spoznávať. Začala som vo februári navštevovať semináre u pátrov redemptoristov, ktoré mi pomaly, ale isto odkrývali tajomstvá Božieho slova, cestu k modlitbe a hlavne to, čo sa deje počas svätej omše. Už viem - Sviatosť Oltárna nie je len akási oblátka, ale sám Ježiš Kristus, ktorý cez túto sviatosť vstupuje do môjho srdca. Pochopila som medzi iným aj to, že manželstvo bez Boha je oveľa ťažšie. Partner ma môže sklamať, ale Boh nie - On ma vždy podrží.

Všetko toto sa samozrejme neudialo zo dňa na deň. Trvalo to pár rokov. Nie raz som vybočila z cesty, no Pán sa postaral, aby som zase našla cestu späť. Buď mi poslal do cesty nejaký kríž, alebo, ako to nazývam ja, zázrak, cez ktorý som pocítila Jeho veľkú lásku. Takto ma naučil dôverovať Mu a spoliehať sa na Neho. Stratil sa aj strach

zo spovede, dokonca pociťujem potrebu tejto sviatosti. Naučila som sa prijímať Božiu lásku a už dokážem lásku aj rozdávať. Preto som aj prijala službu animátora našich birmovancov. Ak niekedy začnem blúdiť, On sa vždy postará, aby som našla cestu späť. On jediný vie, čo je pre mňa dobré.

Prijatím Božej lásky a viery v Boha sa začal meniť aj život v našej rodine. „*Duch Boží koná ako chce, kedy chce a kde chce...*“

„*Je ľahšie zažiť Pána, jeho dotyky, ako o tom písať.*“ Túto vetu som si raz prečítala, ale jej pravdivosť som si

SVEDECTVO

overila až teraz, keď som písala toto svedectvo.

Nebeský Otče, prichádzam pred teba v chvále, uctievaní a poklone. Ďakujem ti, že si poslal svojho Syna Ježiša, aby mi dal život, odpustenie. Ďakujem ti, že si poslal Svätého Ducha, aby ma sprevádzal a posilňoval v mojom každodennom živote. Nebeský Otče, otvor moje oči, aby som videla tvoju veľkosť, tvoj majestát, tvoju lásku, tvoje víťazstvo v mojom živote. Najsvätejšie Srdce Ježišovo, dôverujem Ti! Amen.

Elena

zdroj: www.misie.sk

Kresťan má byť svedkom neba

Aj vy sledujete v televízii zábavný program „Aj múdry schybí“? Ako je to s výberom odpovedí, to nie je náš problém. Teraz sa pýtajme samy seba: Ako by sme odpovedali, keby sme mali niečo povedať o nebi? Nevyvolalo by to smiech? Zaiste. Ale aj vážne zamyslenie. Iste by sa našli takí, čo by prstom ukazujúc k oblohe hovorili, že tam je nebo. Ale správne vychované dieťa ukáže na svoje srdiečko, že tam je nebo. Sú aj takí, čo by povedali, že radi by sa dostali do neba, ale ešte nie dnes. Iní, najmä tí, čo trpia a žijú v priateľstve s Bohom, túžia čo najskôr prísť do neba. Pre iných nebo je rozprávka a iní si zodpovedne a verne plnia svoje povinnosti a očakávajú od Boha odmenu v nebi. Sú aj takí, čo nebo nechajú vtáčikom a hviezdám. Iný pri pohľade na hviezdnatú oblohu či pohľad na škovránka vo výške prežíva zároveň blízkosť neba a jeho radosť. Sú zaiste aj takí, čo filozofujú o nebi, kde bude všetkého nadostač a neuvedomujú si slová o nebi: „... ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú“ (1 Kor 2,9). Jedni sa už na zemi tešia na nebo, ktoré ich čaká po smrti, iní radšej dávajú prednosť nebu na zemi a nezaujímajú ich, čo bude po smrti. Stáva sa, že počas života si na Boha nespomenuli, a keď prichádza staroba a choroba, blíži sa koniec života, menia svoje zmyšľanie, postoj i názor. To je ešte ten lepší prípad. Čo však ten, čo sa v hodine smrti rúha Bohu? Aký život,

taká smrť? Boh je spravodlivý Sudca.

Pri svojom nanebovstúpení Ježiš povedal: „Vy ste toho svedkami“ (Lk 24,48).

Dnešný úryvok z evanjelia je z konca Evanjelia podľa sv. Lukáša, ktorý je autorom aj knihy Skutky apoštolov. Sv. Lukáš rozpráva o nanebovstúpení Pána Ježiša. Ježiš učeníkov vyviedol z Jeruzalema až do Betánie. Tam sa s apoštolmi rozlúčil. Zdvihol ruky a požehnal ich. „Ako ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba“ (Lk 24,50-51). „Pred ich očami sa vzniesol a oblak im ho vzal pred oči“ (Sk 1,9). Je to iný odchod Ježiša od apoštolov, na aký si zvykli po Ježišovom zmŕtvychvstaní, keď Ježiš prichádzal a odchádzal. Na tento odchod apoštolov Ježiš pripravoval. Po zmŕtvychvstaní apoštolí dostávajú nové príkazy a poverenia, ktorým by pred Ježišovou smrťou nerozumeli. Aj pred konečným odchodom k Otcovi ešte mnohému nerozumejú. Ešte na nich nezostúpil Duch Svätý, ktorého im prisľúbil, že pošle od Otca. Ale už vtedy sa Ježiš postaral o apoštolov, keď hľadeli k nebu. „Zastali pri nich dvaja mužovia v bielom a povedali: „Mužovia galilejskí, čo stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý do neba, príde tak, ako ste ho videli do neba odchádzať“ (Sk 1,10-11). Na tieto slová apoštolí odpovedajú svojim životom. „S veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále boli v chráme a vebili Boha“ (Lk 24,53).

Ježišovmu nanebovstúpeniu muselo predísť, ako to sám povedal, „... že

Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych“ (Lk 24,46). To preto, aby si každý človek, čo sa stretne s učením Krista uvedomil význam Kristovej smrti ku spásu. O rozšírenie učenia Pána Ježiša má sa postarať každý, kto uverí v poslanie Krista. V tom je stále aktuálny význam Kristových slov: „Vyste toho svedkami“ (Lk 24,48). Apoštoli splnili svoje poslanie svedkov. Korunným svedkom je však sám Boh, jeho Duch Svätý, ktorý používa ľudské slovo, aby ich obdaroval Božími milosťami a darmi. Apoštoli sa vrátia do Jeruzalema s radosťou. Uverili slovám Krista. Ježiš viackrát hovoril o svojom Kráľovstve. Apoštoli po zoslaní D u c h a S v ä t é h o pochopili to, o čo súperili nesprávne medzi sebou, keď túžili z a u j a ť m i e s t a v Ježišovom kráľovstve po jeho pravici a ľavici.

Čo je to vlastne nebo? Stretávame sa s nesprávnymi názormi, že v nebi sa budeme len modliť. Nebo je len pre vyvolených. Väčšinou s iróniou a výsmechom je predstavované nebo, Boh, svätci a anjeli. Vieme, že nebo nie je len naše zloženie rúk, sklopené oči, vážne až smutné tváre, nuda... Aké je skutočne nebo, o ktorom hovorí Ježiš? On hovorí o nebi v spojení s Otcom, ktorý je láska. Otec pripravil tým, ktorí vytrvajú v dobrom, príbytok lásky, šťastia, čo si jazyk, rozum, srdce človeka nedokáže a nemôže predstaviť.

Zamyslime sa, ako slepému vysvetlíť farby, hluchému zvuk detského smiechu, spev škovránka alebo hlas vyznania lásky?

Kto by chcel podať vyčerpávajúci opis neba, podobal by sa tomu, o ktorom hovorí Herakles. Viete, čo urobil? Chcel predať svoj nádherný palác, a preto zobral z neho jeden kameň a volal na ľudí: „Chcete kúpiť môj palác? Toto je jeho obraz!“ A ukázal im len jeden vzácny drahý kameň z paláca.

Ježiš nám zanechal niekoľko symbolov, porovnaní a obrazov.

Napríklad podobenstvo o svadbe kráľovho syna. Čo vyvoláva v našich srdciach a myšliach svadba? Taktiež opis nebeského Jeruzalema u sv. Jána apoštola nás preniká úžasnou myšlienkou na večnosť v blízkosti Boha. Koľko krásy sme videli na zemi a v nebi budeme vidieť

Boha z tváre do tváre (porov. Zjv 22,4). Na inom mieste si pripomíname: „... budeme vidieť takého, aký je...“ (1 Jn 3,2). Ježiš sám hovorí: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha“ (Mt 5,8). Ako rozumieť videniu Boha? V Písme to znamená nie iba rozumové poznanie, kontemplatívne, čo sa dá uskutočniť v prirodzenom živote, znamená život v prítomnosti kohosi. Obyčajný človek veľmi zriedka videl svojho panovníka, a ak, tak z diaľky. Iba tí najbližší, ktorí s ním stolovali, videli ho skutočne. Vidieť Boha chápeme nielen

ako intelektuálne poznanie, ale večnú a bez konca trvajúca prítomnosť s Bohom. Byť v neustálom, viac ako prirodzenom osobnom kontakte s Bohom, anjelmi a svätými. V nebi už sa nebude ženiť ani vydávať (porov. Mt 22,30).

Šťastie neba chápeme aj ako radosť z pekných diel Božích, z víťazstva pravdy a lásky v našom živote i živote druhých. Nebo je odmena a koruna života, a preto aj ovocia života na zemi, keď si to človek za svoj život zaslúžil. Nebo je radosť z víťazstva nad hriechom. To znamená, že v nebi budú aj stupne slávy a radosti. Každý dostane spravodlivú odmenu podľa zásluh a nikto nikomu nebude závidieť. Každý obsiahne šťastie jemu primerané. Nebo je svet lásky. A do tohto sveta vstupujeme už tu na zemi, už dnes, svojím životom, vzťahom k tomu, ako milujeme Boha, svojho blížneho a seba. Nebo začína dnes. Už dnes rozhodujeme o nebi. Ako spolupracujeme s milosťami, darmi, ktoré nám dáva Boh? Boh - naša odmena, náš cieľ, dnes nám žehná a naša odpoveď na jeho dary stáva sa vstupenkou.

Dnes na Slávnosť nanebovstúpenia Pána si uvedomujeme, že naším cieľom nie je naša zem. Život na zemi je len etapa, na konci ktorej nás očakáva dom Otca. Nebo je skutočne naša vlasť. Sme pozývaní samým Bohom. Tam je Boh, naše opravdivé šťastie a odmena. Život na zemi sa raz musí skončiť. Pretože zem je taktiež stvorenie Božie a Boh je večný. A rovnako je potrebné si pripomenúť, že sme sami strojcami svojej večnosti, šťastia, ale i zavrhnutia.

Starenka zomiera. Denne sa modlí celý svätý ruženec. Kňaz sa jej pýta, ktorý desiatok sa najradšej modlí. „Ktorý do neba vstúpil, a: Ktorý ťa, Panna, do neba vzal.“ „Prečo?“ „Lebo už vopred sa teším, keď ich tu ja na zemi oslavujem, že dovoľia mi v tom pokračovať aj v nebeskej sláve. Verím, že to zhliadnem a budem s nimi v nebeskej sláve to prežívať.“

Predstavme si, že stojíte pri postieľke malého dieťaťa. Čo poviete na jeho tváričku? Hovorí sa, že v očiach takýchto detí je vidieť nebo. A viete si predstaviť takéto dieťa zomierať? Poznám ženu, ktorej zomrelo niekoľko takýchto nevinných detí. Ona vie povedať, že vtedy to bola úžasná bolesť v srdci. Dnes ich však denne vzyva a prosí o pomoc pre svoje už dospelé deti, manžela i seba.

Myšlienka na odchádzajúceho Krista k Otcovi nech v nás vyvolá ešte väčšiu túžbu a snahu pracovať v tomto živote pre večný život. Keď vieme správne pristupovať k hodnotám tohto sveta, tým viac chceme zodpovedne a čestne pristupovať k večným hodnotám.

My tu nie sme pre zábavu nerozumných. Mohli sme sa aj pomýliť v doterajšom živote, ale chceme veci napraviť. Boh je spravodlivý. Preto už na zemi máme žiť ako v predsieni neba. Byť priateľmi Boha. Milovať pravdu, žiť v láske, stáť na strane spravodlivosti.

homília Prof. ThDr. Dr. Ľubomír Stanček
PhD. CM.

zdroj: www.homily-service.sk

Sv. Rita z Cassie

Vieš, že svätá z Cassie (Kaše), malá žena, ktorú celý svet uctieva s hlbokou láskou a bezhraničnou dôverou kvôli jej príhovorom u Boha, je jednou z duchovných dcér sv. Augustína? Rita je svätica všetkých. Cítíme ju blízko pri nás, tak pre jej obyčajný život, ako aj pre jej zvláštnu cestu životom - prešla a posvätila všetky stavy. Skutočne, sv. Rita je svätá „nie tak pre chýr divov, ktorý jej ľudová úcta pripisuje, ako pre jej účinné orodovanie pred Bohom a pre jej ohromujúcu „normálnosť“ každodenného života“. (Ján Pavol II.)

Narodila sa v Rocca Poreno di Cascia v r. 1381, v mladosti žila ako slobodná, neskôr ako manželka, matka, vdova a nakoniec ako klauzúrna augustiniánska sestra 40 rokov. Svoj život zasvätila prežívaním obyčajných každodenných vecí. Sv. Rita je svätou ruží, lebo láska a bolesť boli v jej živote nerozlučiteľné, ako je ruža vždy spojená s

tŕňmi. „Sv. Rita trpela a milovala: milovala Boha a milovala aj ľudí, trpela pre lásku k Bohu a trpela z ľudských dôvodov. Ruža lásky je teda čerstvá a šíri vôňu, keď je spojená s tŕňom bolesti.“ (Ján Pavol II.) Sv. Rita je svätá s tŕňom na čele. Nielenže odpustila tým, ktorí boli zodpovední za jej bolesti, nielenže prijala a s vierou pokojne prekonala bolesti a skúšky života, ale vrhla sa s láskou ku Kristovi, žiadala si mať účasť na bolestiach umučenia. A Pán ju uspokojil ranou na čele, jej bolesť pripojil k vykupiteľskej bolesti Ježiša korunovaného tŕňmi. Skutočne, sv. Rita je silná žena a múdra panna zároveň, o ktorých sa hovorí v Písme. Ukazuje nielen v slovách, ale v každom stave života, že autentická cesta k svätosti je verné nasledovanie Krista až ku krížu. Jej „jemná a bolestná“ postava dáva znovu každému kresťanskému povolaniu jasnú požiadavku svedectva a odvahy.

ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH

Modlitba k svätej Rite

Svätá Rita, oroduj za mňa, lebo som v kríze smútku a únavy;

- trpím úzkosťou choroby, trápim sa pre nedostatok odvahy;
- nedôverujem Božej добрote;
- neviem sa zmieriť s cestou kríža;
- nedávam svoje utrpenie do vykupiteľského prúdu spoločenstva svätých a mystického tela Ježiša Krista;
- neponúkam svojej rodine zdroje tvojej nežnosti;
- nežijem lásku odpustenia;
- nezmierujem ľudí;
- neprežívam blaženosť plnej kresťanskej vernosti;
- nelietam na krídlach modlitby;
- nestávam sa vínom radosti a často nenachádzam správne slová chvály a vďaky voči iným.

Svätá Rita, oroduj za mňa, aby som mal dostatok lásky k Bohu a bližným;

- aby som mal dostatok viery a dôveroval Bohu aj v hmlách;
- aby som mal dostatok nádeje a videl ďaleko, až k nebesiam blaženej večnosti.

Svätá Rita, nech ti Pán umožní poznať všetky moje potreby a každú moju túžbu;

- nech mi Pán dopraje milosť žiť pod tvojou ochranou a cítiť účinnosť tvojho príhovoru.

Amen.

Priateľstvo s Kristom a hlboký vzťah k Cirkvi - cesta k slobode bez hriechu

sobota 4. mája 2019

15. rozhlasová púť Rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove

Program vo vysielaní Rádia Lumen

- 02:30 Spolu sa modlíme na ceste do Sanktuária
- 04:00 Modlitba posvätného ruženca
- 06:00 Ranné spojenie a spravodzenie pútnikov

Program v areáli Sanktuária Božieho Milosrdenstva v Krakove

- 09:00 Slávnostné privarenie púte
- 09:45 Modlitba posvätného ruženca za duchovné povolania
- 10:30 Svätá omša s eucharistickou adoráciou
- 12:30 Ubedná prestávka
- 13:00 Hudobné vystúpenie Moniky Kondráčovej
- 14:00 Prednáška rehoľných sestier z Kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva
- 14:30 Aj v roku 2019 sme Vašími spoločníkmi
- 14:50 Príprava na Hodinu Milosrdenstva
- 15:30 Poďakovanie, požehnanie devocionálií

Hlavný celebrant a kazateľ:

oto: Juraj Spucháček, generálny riaditeľ Rádia Lumen

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.